

veed, at det dengang var paa Tale at bygge Havnen paa denne Maade, og det forekommer mig, at man af Motiverne kan see, at dette nu er Hensigten. Derfor det er Tilfældet, saa veed jeg, at der dengang var mange Sagtyndige, som udtalte sig for, at saaledes skulde man have udført Arbeidet, og man kan da kun beklage, at man først efter saa mange Aars Forløb er kommen til denne Beslutning. Jeg tvivler ikke om, at hvis man dengang havde besluttet at bygge Havnen paa denne Maade, saa vilde Statskassen nu ikke have maattet lida dette Tab, hvilket jeg nu maa ansee for aldeles nødvendigt, og jeg vil derfor anbefale denne lille Commune til Thingets Velvilje og bede om, at man vil stemme for Loven.

H. Jensen: Maa jeg i Anledning af de Ytringer, vi hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Turen) bemærke, at jeg ikke ganske nøie erindrer, om jeg brugte netop de Ord, han anførte, men jeg betragter det aldeles ubetinget som en Feil af den daværende Indenrigsminister, at han her i Rigsdagen fremsatte Forslag om at laane Communen et saa bethdeligt Beløb, naar han ikke forud havde forvisset sig om, at denne Sum vilde blive anvendt paa en forstandig Maade, thi det er jo kun under den Betingelse, at der kan være noget som helst Haab om, at en saadan lille Commune kan tilbagebetale et saadant Laan, og jeg skjønner ikke rettere, end at det ubetinget maa ansees for en Ministers Pligt at gjøre Sligt, selv om Arbeidet ikke udføres umiddelbart under hans Ansvar. — Jeg skal ikke inblade mig paa det technische Spørgsmaal, som er reist af de 2 ærede sagtyndige Medlemmer, der sigt have haft Ordet; det er et Punkt, jeg ikke tør gaae ind paa, da jeg aldeles ikke kjender det Mindste til de derværende Forhold. Jeg mener kun, at der er liden Udsigt til, at de Mænd, der hidtil synes fra Byens Side at have ledet Foretagendet, ville kunne bringe Noget ud af en fremtidig Redelse deraf. Med Hensyn til selve Communen er det jo vistnok Noget, som fra alle Sider vil erkjendes naturligt, at forsaavidt det ved nærmere Undersøgelser maatte vise sig, at den virkelig ikke vil være istand til

at udrede Beløbet, maa Statskassen komme til at bære Tabet; i denne Henseende ville vistnok alle Medlemmer være enige med mig. Med Hensyn til den høitæredede nuværende Indenrigsminister er det jo en Selvfølge, at, hvad jeg har bemærket angaaende de Laan, som Statskassen i sin Tid, nemlig i 1857—58 og 1860—61, har givet denne Commune, jo angaaer Noget, der er steet før hans Tid, og som han selvfølgelig ikke bærer Ansvar for.

Indenrigsministeren: Derfor jeg havde villet undgaae den i ethvert Tilfælde mindre behagelige Undersøgelse af dette Forhold, som ganske vist ikke directe vedkommer mig men dog det Ministerium, som jeg i dette Dieblit har den Ære at beklæde, saa vilde jeg vanstelig kunne have bestemt mig til at bringe dette Spørgsmaal om Søby Havns ulykkelige Forhold under Discussion her i Thinget. Jeg anseer imidlertid dette Spørgsmaal om Østergivelse af Gjølden for at være af en saa stor Betydning for denne Commune, ret egentlig et Livsspørgsmaal for den, at jeg har troet at maatte tilfidesætte alle andre Hensyn og tage, hvad Indbringelsen af dette Lovudkast vil føre med sig. Naar det ærede Medlem, som først havde Ordet, gjorde opmærksom paa, at Motiverne ikke tilstrækkeligt documentere Communens sørgelige Tilstand som saadan — Havnens sørgelige Tilstand troer jeg, at det ærede Medlem fandt tilstrækkelig documenteret — saa vil jeg kun bemærke, at jeg ikke seer, at det senere vil have nogen Vansteligghed at fyldestgjøre saavel det ærede Medlem som hele Thinget i saa Henseende. Jeg tror, at Communens flette oconomiske Forfatning er saalet at documentere, at der vanstelig skal blive nogen Bantvo tilbage i Thinget i saa Henseende, og dette Spørgsmaal maa jeg altsaa vel foreløbig gaae forbi. Jeg maa dog endnu hertil knytte en Bemærkning, den nemlig, at, naar det ærede Medlem fandt det besynderligt, at man kunde antage, at Communen for Fremtiden vilde være istand til af sine Indtægter at undvære Noget til Forbedring af sin Havn, medens man ansaae det for aldeles umuligt, at den nu vilde kunne yde Renter og Afdrag paa sin Gjøld, saa forekommer de